

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221202143
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221202143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2 IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v C., D. X, o zaplatenie 691,43 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 44Csp/59/2021-112 zo dňa 27. februára 2023

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 691,43 eur s príslušenstvom titulom zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXX. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (VÚB a.s.) uzatvoril so žalovanou dňa 19.5.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1 500,00 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 72 mesačných splátkach po 44,55 eur a teda spolu sa zaviazala uhradiť pôvodnému žalobcovi 3 207,60 eur. Uviedol, že do podania žaloby žalovaná uhradila celkom sumu 2 272,05 eur. Nakoľko zo strany žalovanej došlo k porušeniu povinnosti splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, jeho predchodca vyzval žalovanú výzvou dňa 26.5.2018 k úhrade dlžných splátok a zároveň ju upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Z dôvodu, že žalovaná dlžné splátky neuhradila, predchodca dňa 19.7.2018 úver zosplatnil a žalovanú o tom informoval listom zo dňa 21.7.2018. Z dôvodu, že žalovaná dlh neuhradila, žalobca podal žalobu na súde o zaplatenie istiny 691,43 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania. Žalovanej bola žaloba doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP tak, že Oznámenie o podanej žalobe proti žalovanej bolo zverejnené na úradnej tabuli a na webovej stránke tamojšieho súdu od 27.8.2021 do 11.9.2021. K žalobe sa žalovaná nevyjadrila a v konaní ostala nečinná.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zisteného skutkového stavu vec posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 až 4, § 54a, ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“) a prijal záver o nedôvodnosti podanej žaloby, ktorú v celom rozsahu zamietol v dôsledku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Skúmaniu podrobil zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 19.5.2014 uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorú posúdil

typovo ako zmluvu spotrebiteľskú podľa OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. uzavretú platne. Skúmal včasnosť podanej žaloby z hľadiska toho, či nedošlo k premlčaniu práva žalobcu, pričom vychádzal z toho, že splatnosť splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť nastala dňa 20.3.2018. Dôvodil, že trojročná premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu, t.j. dňa 21.6.2018 a vzhľadom na predĺženie premlčacej doby v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. sa premlčacia doba predĺžila o 76 dní, t.j. neplynula v období od 27.3. do 30.4.2020 a v období od 19.1. do 28.2.2021, preto by premlčacia doba uplynula v pondelok dňa 6.9.2021. Nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 26.2.2021, túto posúdil ako podanú včas v lehote troch rokov. Rovnako za nepremlčané považoval splátky splatné dňa 20.3.2018, 20.4.2018 a 20.5.2018, u ktorých plynie premlčacia doba samostatne. Ďalej z hľadiska skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu konštatoval, že žalobca nezaslal žalovanej osobitnú výzvu pred zosplatnením pohľadávky, pričom za uvedenú výzvu nepovažoval ani výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, nakoľko táto bola upozornením pred zosplatnením úveru. Dôvodil, že žalobca teda na základe tohto upozornenia splnil podmienky v zmysle § 53 ods. 9 OZ, aby mohol pristúpiť vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (dňa 19.7.2018), avšak doručenie Oznámenia o zosplatnení úveru riadnym spôsobom, v zmysle ustálenej súdnej praxe nepreukázal, teda nepreukázal, aby sa oznámenie dostalo do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle § 45 ods. 1 OZ, poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020. Dospel tak k záveru, že aj v prípade ak by mal o Oznámení o zosplatnení úveru uvažovať ako o výzve podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky, čo v danom prípade oznámenie obsahovalo, bolo potrebné skúmať doručenie tohto oznámenia do sféry dispozície žalovanej, čo žalobca, ktorého dôkazné bremeno zaťažuje, nepreukázal. Uzavrel preto, že žalobca nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky klienta písomne vyzvala dlžníka na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie uvedených skutočností považoval za nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupcu.

4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. CSP tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania alternatívne v zmysle § 389 ods. 1 CSP rozhodnutie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, a h/ CSP. Nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie vidí žalobca v nerešpektovaní svojho predošlého právneho záveru ohľadom platného postúpenia pohľadávky, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 44Csp/59/2021-89, ktorým pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu E. F. B., G., vstúpil žalobca. Žalobca má za to, že ak súd prvej inštancie uvedeným uznesením pripustil zmenu žalobcu a tým aj posúdil, že postúpenie pohľadávky z postupcu na žalobcu bolo platné, tak jeho záver v napadnutom rozhodnutí vo veci samej odporuje jeho skoršiemu rozhodnutiu, v dôsledku čoho považuje rozhodnutie v uvedenej časti za nepreskúmateľné. Za nepreskúmateľné považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie rovnako tak v časti súdom tvrdenej spornosti doručenia písomností, ktoré tvorili prílohy žaloby namietajúc, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že najneskôr boli žalovanej všetky uvedené písomnosti doručené aj ako prílohy žaloby. V nadväznosti na uvedené akcentoval na právny názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 16Cb/297/1997, ktorého závery potvrdil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 565/2012-23, v zmysle ktorého za kvalifikovanú výzvu na splnenie záväzku možno považovať aj samotné podanie žaloby na súde. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázal splnenie povinnosti v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a správne mal podľa neho súd na základe predložených dôkazov posúdiť účinky výzvy ku dňu jej doručenia spolu so žalobou, ktorá bola podaná jeho právnym predchodcom. Ďalej zdôraznil, že pokiaľ ide o splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo podľa žalobcu v konaní preukázané, že žalovaná bola postupcom vyzvaná na úhradu jej peňažného záväzku výzvou zo dňa 21.7.2018 spolu s obálkou preukazujúcou neprevzatie zásielky v odbernej lehote a výzvou zo dňa 21.7.2018 označenou ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, a preto má za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky pred postúpením pohľadávky. Obsahom uvedených výziev, bola výzva postupcu na úhradu dlžnej sumy, s ktorou bola žalovaná v omeškaní, pričom podľa žalobcu ust. § 92 ods. 8 zákona

o bankách pojednáva len o písomnej výzve banky bez akýchkoľvek ďalších osobitných náležitostí, ktorá môže byť vykonaná kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka. V nadväznosti na uvedené poukázal na viacero rozhodnutí odvolacích súdov napr. uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 5Co/351/217 zo dňa 24.5.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11CoCsp/9/2021 zo dňa 21.9.2022. V ďalšom žalobca namieta nespornosť splnenia zákonných podmienok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, ako aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a to s ohľadom na § 151 ods. 1 CSP a absolútnu pasivitu žalovanej v konaní. Má za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k favorizovaniu žalovanej, keď jej bola poskytnutá ochrana spočívajúca až v popieraní skutkových tvrdení žalobcu, čím súd prvej inštancie prekročil svoje právomoci a porušil zásadu nezávislosti a nestrannosti súdu podľa čl. 1 CSP tým, že aktívne rozporoval jeho skutkové tvrdenia.

6. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila a v odvolacom konaní ostala nečinná.

7. Ďalšie vyjadřenia neboli v odvolacom konaní podané.

8. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), posúdil odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, a h/ CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.12.2023 o 10,50 hod v pojednávacej miestnosti č. dv. 207, II. poschodie Krajského súdu v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

10. Žalobca odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedna o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore správne právne posúdil a dospel k správne záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

16. Odvolateľ namieta postup súdu prvej inštancie spočívajúci v nerešpektovaní svojho predošlého právneho záveru ohľadom platného postúpenia pohľadávky, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 44Csp/59/2021-89, ktorým pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu E. F. B., G., vstúpil žalobca. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB, a z toho plynúcej neexistencii jeho aktívnej vecnej legitímácie v spore. Zároveň namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý aj napriek tomu, že žalovaná sa v konaní nevyjadřila a skutkové tvrdenia žalobcu nerozporovala, ich tento považoval za sporné a v konečnom dôsledku žalobu zamietol.

17. Odvolací súd v nadväznosti na odvolaciu námietku žalobcu ohľadom predošlého právneho záveru súdu prvej inštancie ohľadom platného postúpenia pohľadávky uvádza, že pokiaľ sa jedná o návrh na zmenu strany sporu ako procesný návrh, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 44Csp/59/2021-89 a návrh na zmenu strany sporu pripustil, súd prvej inštancie bol povinný skúmať splnenie procesných podmienok v intenciách ust. § 80 CSP. Súd pripustí zmenu strany sporu v prípade, ak nastanú kumulatívne skutočnosti, a to, zmenu strany sporu navrhne oprávnený subjekt – žalobca, je daný súhlas toho, kto má vstúpiť do konania na miesto žalobcu a zároveň sa preukáže, že došlo k právnej skutočnosti, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností a pričom je žalobca povinný predložiť súdu listinné dôkazy preukazujúce existenciu skutočnosti spôsobujúcej prevod alebo prechod práv alebo povinností tvoriacich predmet konania. V danom je súd oprávnený skúmať, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná a či spôsobuje zamýšľané právne účinky. Uvedené rozhodnutie však v žiadnom smere neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej, nakoľko sa nejedná o rozhodnutie v merite veci, ale o rozhodnutie procesného charakteru. Hmotnoprávne posúdenie uplatneného nároku bolo predmetom skúmania súdu v meritórnom rozhodnutí. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho správania, o ktoré v konaní ide a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovanej) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti a je v spore pasívne vecne legitimovaná. Preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého konania a súd ju skúma vždy, aj bez návrhu a i v prípade, že ju žiadna zo strán nenamietala. Otázkou vecnej legitímácie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu i keď v danej veci súd prvej inštancie (procesným) uznesením pripustil vstup nového subjektu do konania, nemajúc v tej dobe zrejme vyhodnotenú relevantne všetky podklady, táto skutočnosť sama o sebe mu definitívne nebránila v meritórnom rozhodnutí otázku vecnej legitímácie žalobcu posúdiť nanovo. Princíp predvídateľnosti postupu súdu plynúci z jeho procesného postupu nemôže prevážiť nad princípom spravodlivosti majúcim oporu v hmotnom práve.

18. Odvolací súd ďalej poukazuje tiež na to, že v tomto prípade ide o spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, ktorý sa vyznačuje okrem iného aj takým špecifikom, že v súlade s § 295 ods. 1 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie

vo veci a taký dôkaz aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky ide navyše o dôležitú podmienku konania, keď táto zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore, pri absencii ktorej žalobca nie je oprávnený uplatňovať ním tvrdený nárok v súdnom konaní. Súd musí skúmať aktívnu vecnú legitimáciu vždy aj bez návrhu, a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29.6.2010). Postup súdu prvej inštancie, preto v tomto smere odvolací súd považuje za správny.

19. Existencia aktívnej vecnej legitimácie je jednou zo základných podmienok úspešnosti žalobcu v konaní vo vzťahu k predmetu sporu. Žalobca musí tvrdiť a preukázať, že z hmotného práva mu vyplýva oprávnenie domáhať sa uspokojenia nároku v konaní, na základe zákonom predvídaného a uznaného právneho dôvodu. Žalobca nárok preukazoval Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.6.2021. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovi nevznikol nárok na plnenie, keď neboli splnené podmienky predčasnej splatnosti úveru, ani podmienky postúpenia bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Predpokladom postúpenia pohľadávky je (bolo) platné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu, ktoré z povahy veci muselo predchádzať postúpeniu. Pokiaľ VÚB a.s. postúpila pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy, mohlo ísť o splatnú pohľadávku iba v tom prípade, že pre jej zosplatnenie boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom o takomto kroku veriteľa dlžník musí byť samozrejme informovaný.

20. Podľa § 92 ods. 8 ZoB ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. V rozsahu ďalších námietok žalobcu odvolací súd konštatuje správnosť záverov súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti uvádza, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, bol povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie uvedených skutočností má za priamy následok nepreukázanie aktívnej legitimácie postupníka. Správne súd prvej inštancie dôvodil, že žalobca v konaní ani na výzvu súdu nepredložil dôkaz čo i len doručky potvrdzujúcej doručenie Oznámenia o zosplatnení úveru žalovanej a teda nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca vyzval žalovanú na splnenie jej záväzku zo zmluvy o pôžičke vzniknutého za obdobie pred postúpením pohľadávky, a tým nepreukázal, že pohľadávka voči žalovanej bola v čase postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Predpokladom postúpenia pohľadávky je (bolo) platné vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu, ktoré z povahy veci muselo predchádzať postúpeniu. Pokiaľ VÚB a.s. postúpila pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy, mohlo ísť o splatnú pohľadávku iba v tom prípade, že pre jej zosplatnenie boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom o takomto kroku veriteľa dlžník musí byť samozrejme informovaný.

22. Podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súdna prax je jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny

úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo 26/2017).

23. Odvolací súd zároveň na dôvažok dodáva, že dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanej pred postúpením pohľadávky bol súdom prvej inštancie vyhodnotený ako relevantný a práve z tohto dôvodu ho súd mohol vykonať aj bez návrhu. V prípade, keď súd v spotrebiteľskom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ust. § 151 ods. 1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. Ex offio je totiž súd povinný skúmať aktívnu legitímáciu žalobcu a rovnako tak je ex offio povinný poskytnúť spotrebiteľovi ochranu ako slabšej strane sporu a to aj prípade, že sa spotrebiteľ svojich práv v konaní nedovoľáva.

24. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby jeho právny predchodca vôbec žalovanej doručoval oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datované 21.7.2018 (fotokópie údajov z obálky na č.l. 19 a 20 spisu sa týkajú predžalobnej upomienky z 26.5.2018), pričom zosplatnenie je závažný úkon predstavujúci výzvu k úhrade celej dlžnej čiastky.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnej žalovanej žiadne preukázateľne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).